

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **L. D. pre trestný čin krádeže** podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 0 Tp 94/2010, na neverejnom zasadnutí v Bratislave 18. augusta 2010 dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. R. U., advokáta v Banskej Bystrici, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. júna 2010, sp. zn. 2Tpo 42/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného **L. D. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 20. mája 2010, sp. zn. 0 Tp 94/2010, podľa § 72 ods. 1 písm. a/ Tr. por. bol obvinený **L. D.** vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Proti tomuto rozhodnutiu podal ustanovený obhajca obvineného JUDr. R. U. sťažnosť.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 10. júna 2010, sp. zn. 2 Tpo 42/2010, podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. túto sťažnosť ako oneskorene podanú zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

V dovolaní obvinený namietal, že Krajský súd v Banskej Bystrici nepostupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, keď zamietol sťažnosť podanú jeho obhajcom z dôvodu oneskoreného podania. Odvoláva sa predovšetkým na ustanovenie § 187 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak sa uznesenie oznamuje tak obvinenému ako aj jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Podľa jeho názoru teda konaním krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené sa obvinený domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. por. a súčasne podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadrila aj námestníčka okresného prokurátora v Banskej Bystrici, ktorá rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici považuje za zákonné a správne, a preto navrhla, aby najvyšší súd podľa § 382 Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací po preskúmaní veci dospel k záveru, že podaný mimoriadny opravný prostriedok nie je možné akceptovať.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Trestný poriadok nevymedzuje síce pojem vec právoplatne skončená, ale z výkladu jeho ustanovení § 368 až § 392 je logický záver, že uvedený pojem napĺňajú len rozhodnutia týkajúce sa merita veci, teda rozhodnutia, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok. Odporovalo by logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok má v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť parciálne rozhodnutie, ktorých zákonnosť a dôvodnosť je posudzovaná v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritu, resp. sú následkom takého rozhodovania .

Dovolaním teda je možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej (368 ods. 1 Tr. por.), ktorým je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest , resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenia o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie súdu o schválení zmiery a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v obmedzenom rozsahu - § 334 ods. 4 Tr. por.;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1 až 7.

Určitú výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona alebo Trestného poriadku o väzbe alebo podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V označených veciach je teda oprávnený podať dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, len špeciálny subjekt, teda minister spravodlivosti, ale nie iný subjekt trestného konania či v konaní pred súdom strana (§ 10 ods. 10 Tr. por.).

V rozhodovanej veci teda vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. dovolanie obvineného Ľ. D. jednak nebolo podané oprávneným subjektom a jednak nebolo podané vo veci, v ktorej procesná strana môže tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

V rozhodovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 368 a § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného L. D. podľa § 382 Tr. por. per analogiam odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. augusta 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová